

man efter nogle faa Aars Forløb bethdeligt vil kunne indstrænke Udgifterne i denne Retning. Jeg kan derfor ikke see Andet, end at der, saaledes som Stillingen med Hensyn til dette Spørgsmaal har været her i Tinget tidligere, ikke fra Realitetens Side foreligger den ringeste Grund til nu at vedtage en anden Beslutning. Der er imidlertid reist den Indvending derimod, og den vil vel sagtens blive gjort stærkere gjældende, at Tiden nu er saa fremskreden med Hensyn til Finantslovens endelige Vedtagelse. Jeg skal ikke komme ind paa, hvem der er Skyld i denne Forsinkelse. Betragtninger derover vilde føre for vidt; jeg er, som det vel kan forstaaes, tilbøielig til at lægge Skylden derfor hen paa et andet Sted end just her; men jeg er alligevel enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) i, at det er ønskeligt at faae Finantsloven endelig vedtagen idag. Jeg indseer imidlertid ikke, at der er det Mindste til Hinder derfor, selv om vi vedtage Mindretallets Forslag. Landstinget holder jo, hvad der er os bekendt, Møde i Aften, og det er jo ikke saa usandsynligt, at man ved en saadan Leilighed holder et Møde og derefter strax constituerer et andet, saa der ikke kan være nogen Tvivl om, at man ekstraordinært vil kunne behandle Finantsloven i aften; den vil saaledes kunne gaae til det høie Statsraad imorgen, og det har saaledes en heel Dag, den 30te i denne Maaned, til at faae Loven stadfæstet. Der er altsaa saaledes meget god Tid endnu til at faae Finantsloven stadfæstet inden Udløbet af det Tidsrum, man har sat i den foreløbige Bevilling, uden at vi derfor behøve at opgive et sundt og rigtigt Standpunkt med Hensyn til dette Principspørgsmaal. Nu kunde man rigtignok sige: men sæt, at Landstinget ikke vilde gaae ind paa vor Endring, saa vilde et Fællesudvalg blive nødvendigt; men herimod skal jeg indvende, at der dog synes at være en større Rimelighed for, at Finantslovsforslaget i dette Punkt faaer den Affattelse, det ved anden og tredie Behandling her i Folkethinget i fuld Overeensstemmelse med den høit-

ærede Krigsminister efter hans eget Forslag har faaet, end at det faaer en anden Affattelse; men jeg vil ikke engang gaae saa vidt, jeg vil sætte, at begge Thing, hvad der jo ofte er Tilfældet, hver især holder paa sin Anskuelse, at de veie op mod hinanden, saa at der altsaa er Spørgsmaal om Tidsgrænsen, men saa er det dog en Selvsølge, at Hensynet til Tiden for Finantslovens Vedtagelse stærkest maa hvile paa dette Thing, der sidst faaer Finantsloven tilbage. Det er derfor fornuftigt at tage Hensyn til dette Moment, og da vi maae antage, at det høie Thing paa den anden Side denne Gang ikke vil handle mindre fornuftigt, end Folkethinget vilde gjøre, saa er det en Selvsølge, at det i Aften har et stærkere Motiv til at vedtage Lovudkastet usorandret, end vi for Diebliffet have, idet Tiden er saa langt fremrykket, og da det eneste Motiv til at faae Sagen bragt tilende, naar ellers Anskuelserne veie op imod hinanden, er Tidsspørgsmaalet, saa tør man, naar man gaaer ud fra den samme fornuftige Hensyntagen dertil, forudsætte, at der ikke kan være Tvivl om, at Landstinget vil vedtage Forslaget, saaledes som vi nu bestemme, at det skal være. Jeg kan saaledes hverken med Hensyn til Forslagets Realitet og heller ikke med Hensyn til Tidsspørgsmaalet finde nogen Anledning til at forandre min Stilling med Hensyn til dette Forslag.

Winther; Dersom man ved at lade dette Endringsforslag bortfalde, vilde opgive Principet, vilde jeg ikke være med dertil; men det forekommer mig netop at fremgaae af den ærede Ministers Udtalelse, for hvilken jeg her ved takker ham, at han igjen vil fremstille Sagen som en aldeles urørt Sag, idet han i Finantslovsforslaget for næste Finantsaar vil opstille Sagen netop paa den Maade, hvorpaa han fra Først af havde stillet den ved Forelæggelsen af Finantslovsforslaget for det Finantsaar, hvori vi nu gaae ind. Den ærede Minister har sagt, at for ham skal det, at vi idag